

Disney

Anna & Elsa

Ikuisen
kesän maa

TAMMI

Kirjoittanut
Erica David

Siskoille kaikkialla. Olkoon Annan
ja Elsan taika aina kanssanne!
– E.D.

Alkuteos *Frozen: Anna & Elsa, A Warm Welcome*

Kirjoittanut Erica David

Kuvittanut Bill Robinson, Manuela Razzi,

Francesco Legramandi ja Gabriella Matta

Suomentanut Jenni Rapelo

Suomenkielinen laitos © Jenni Rapelo ja Tammi 2023

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

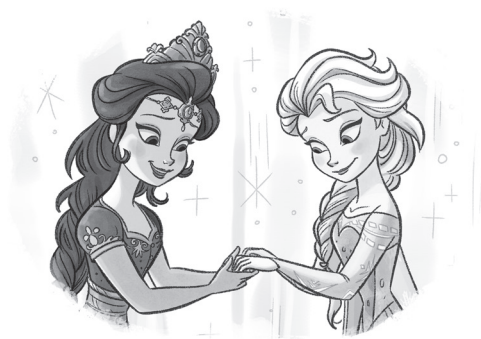
Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-5483-8

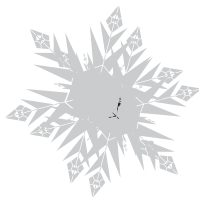
Disney
Anna & Elsa

Ikuisen kesän maa

TAMMI

HELSINKI

Luku 1

Oli kirpeä pakkaspäivä Arendelin valtakunnassa. Kuningatar Elsa oli juuri palaamassa pitkän päivän päätteeksi linnaan vietyään tarvikkeita ja lahjoja kylän asukkaille. Hän oli toimittanut jäänkerääjille laatikollisen uusia sahoja ja hakkuja. Hän oli antanut tallipojille huopia ja kuumaa keittoa. Ja olipa hän jopa jakanut kirjoja koululaisille.

Elsa hymyili. Hän auttoi mielellään muita.

Päivä päivältä hän tunsu itsensä yhä enemmän kuningattareksi.

Yhtäkkiä lumipallo singahti päälakea hipoen hänen ylitseen.

”Hei!” Elsa huudahti. Hän laskeutui hevosensa selästä ja katseli ympärilleen, muttei nähnyt ketään. Yhtäkkiä pensaikosta kuului kahinaa. Lehvien keskeltä tupsahti esiin Olaf, kävelevä ja puhuva lumiukko.

”Anteeksi, Elsa!” Olaf hihitti. ”Leikimme juuri lumisotaa Svenin kanssa.”

”Ei se mitään, Olaf”, Elsa naurahti ja pudisteli lumet hiuksistaan. Hän ei edes vaivautunut kysymään, miten kummassa poro voisi viskoa lumipalloja.

Sven kurkisti puun takaa ja hörähti iloisesti. Onneksi Elsa oli muistanut ottaa porkkanoita

mukaansa. Ne olivat Svenin lempiherkkua. Elsa otti porkkanan kassistaan ja ojensi sen porolle. Sven hieroi turpaansa Elsaa vasten kiitokseksi.

”Eikö Arendel olekin ihmeellinen paikka, Elsa?” Olaf henkäisi ja levitti risukätensä. ”Rakastan lumisotaa ja mäenlaskua ja Svenin kanssa leikkimistä.”

Elsa katseli ympärilleen. Lumipeitteiset oksat säihkyivät auringonvalossa. Jääpuikot kimmelsivät. Tähän aikaan vuodesta Arendelissa oli todella kaunista.

”Tosin täällä on kamalan *valkoista*”, Olaf jatkoi, ”ja kylmä. *Hrrrr*. Siksi rakastankin kesää. Oi, eikö olisikin kiva matkustaa Ikuisen kesän maahan? Tapaisimme Kesän kuningattaren ja saisimme ihastella hänen trooppisia taikojaan.”

Elsa nauroi Olafin sutkautukselle. ”Vai trooppisia taikoja”, hän toisti ja nyökkäsi. ”Sepä vasta olisikin jotain.”

”Olen tosissani”, Olaf sanoi. ”Piipahdin juuri jäänkerääjien luona, ja he kertoivat Eldoran valtakunnasta, jossa on aina kesä.”

Elsa oli ymmällään. Hän tunsi suurimman osan naapurivaltakunnista, muttei ollut koskaan kuullut Eldorasta. ”Ihanko totta?” hän kysyi.

”Juu-u”, Olaf nyökytteli innokkaasti. ”Eldoran kuningatar hallitsee tulta ja aurinkoa. Ihan niin kuin sinä jäätä ja lunta.”

Nyt Elsa alkoi todella kiinnostua. Hän ei ollut koskaan tavannut ketään toista, jolla oli taikavoimia. Olisipa mukavaa, jos maailmassa olisi joku hänen kaltaisensa.

”Uskomatonta, eikö?” Olaf höpötti itseksensä. ”Voi, rakastan kesää ja aurinkoa ja kaikkea lämmintä ja –”

”Olaf?” Elsa keskeytti. ”Oletko aivan varma, että Eldorassa on *aina* kesä?”

Olaf nyökkäsi. ”Eikö kuulostakin upealta?”

Elsa nyökkäsi ja nousi takaisin hevosen-
sa selkään. Kuninkaalliset tehtävät odottivat
häntä linnassa. Lumikinosten poikki ratsas-
taessaan hän uppoutui mietteisiinsä. Oliko
ikuisen kesän valtakunta oikeasti olemassa?
Oliko sen hallitsijalla todella taikavoimia?
Elsa oli niin muissa maailmoissa, että hän mel-
kein törmäsi Fritziin, majatalonpitäjään, joka
lastasi polttopuita suureen rekeen.

”Anteeksi, Fritz!” Elsa pahoitteli. ”En huo-
mannut sinua.”

”Ei se mitään, Teidän korkeutenne”, Fritz
vakuutti ja kumarsi syvään. ”Kuinka voitte
tänä kauniina iltapäivänä?”

”Kuule, Fritz”, Elsa sanoi ja liukui alas
ratsunsa selästä. ”Oletko koskaan kuullut
Eldoran valtakunnasta?”

”Olenhan minä, Teidän korkeutenne”, Fritz vastasi. ”Vasta viime viikolla vierasmaalainen kauppias yöpyi majatalossani. Hän oli juuri palannut Eldorasta. Hän kertoi, että se on maailman lämpimin paikka.”

Elsa alkoi innostua. Olaf oli sittenkin oikeassa. ”Eli”, hän sanoi empien, ”Eldorassa oli edelleen kesä, eikö vain? Milloin tämä kauppias kävi siellä?”

”Teidän korkeutenne”, Fritz sanoi ystävällisesti, ”Eldorassa on *aina* kesä.”

Elsa muisteli, miten hän oli taikonut vahingossa ikuisen talven Arendeliin. Hän ei olisi tahtonut kohmettaa kesää tai paeta Pohjoisvuorelle. Hän ei olisi halunnut hylätä pikkusiskoaan Annaa, mutta hänen oli ollut pakko vältellä kaikkia muita. Hän ei ollut

tuolloin keksinyt muuta keinoa olla oma itsensä ja suojella ystäviään.

Samassa Elsa oivalsi jotain. *Ehkä Kesän kuningatarkaan ei hallitse voimiaan.* Miksi muuten hänen valtakunnassaan vallitsisi ikuinen kesä?

Elsa ei tiennyt, mitä hän voisi asialle tehdä, mutta hän tarvitsisi joka tapauksessa apua.

”Nähdään myöhemmin, Fritz!” Elsa huikkasi. Hän nousi takaisin ratsaille ja laukkasi täyttä vauhtia linnaan.

Elsa kiiruhti sisarensa huoneeseen ja näki Annan ihailemassa muotokuvaa naisesta, joka oli pukeutunut kiiltävään haarniskaan.

”Ai, hei Elsa!” Anna henkäisi, ja hänen kasvonsa valaistuivat, kun hän näki siskonsa. ”Onpa kiva, että olet kotona.

Maalaus tuotiin juuri huoneeseeni. Eikö olekin hieno?”

”Anna!” Elsa keskeytti. ”Et ikinä usko, mitä Olaf kertoi minulle!” Hän selosti nopeasti kaiken, mitä oli kuullut Kesän kuningattaresta ja hänen trooppisista taikavoimistaan.

”Uskomatonta!” Anna huudahti, kun Elsa oli päättänyt kertomuksensa. ”Tuohan muistuttaa sitä, kun sinä taitoit ikuisen talven Arendeliin.”

”Tismalleen”, Elsa nyökkäsi. ”Pitäisikö meidän lähettää kuninkaallinen lähettiläs ottamaan asiasta selvää?”

”Jaa.” Anna näytti hieman pettyneeltä. ”Emmekö voisi lähteä *itse* matkaan?”

Sitä Elsa ei ollut lainkaan tullut ajatelleeksi. Hänen täytyi huolehtia kyläläisistä ja valta-

kunnan asioista. Ei hän voinut tuosta vain lähteä matkalle.

Anna siirtyi Elsan viereen ja otti hellästi hänen kätensä omaansa. ”Jos Kesän kuningatar ei ihan oikeasti hallitse voimiaan, *sinä* olet oikea ihminen auttamaan häntä.”

Se oli hyvä huomio. ”Ehkä niin”, Elsa totesi empien. ”Mutta minulla ei ole aavistustakaan, missä Eldora on. Miten me edes pääsemme sinne?”

Anna käveli edestakaisin lattian poikki ja mietti kuumeisesti. ”Nyt keksin!” hän huudahti. ”Tule!”

Anna tarrasi taas Elsaa kädestä ja kiskoi tämän käytävän poikki kirjastoon. Anna tutki isänsä kirjakokoelmaa, kunnes löysi etsimänsä – karttakirjan.

Karttakirjassa oli kaikkien naapurivaltakuntien kartat. Anna selasi vikkelästi kirjan sivuja.

”Tässä se on!” hän huudahti.

Elsa vilkuili nuhruista, kulunutta karttaa. Hän painoi sormensa Arendelin kohdalle ja liu’utti sen sitten meren halki Eldoraan.

Matkasta tulisi todella pitkä.

Toisinaan kuningattaren täytyi tehdä vaikeita päätöksiä. Elsa lysähti isänsä vanhaan nojatuoliin ja huokaisi.

”Voi Elsa”, Anna sanoi. ”Meidän *pitää* auttaa Kesän kuningatarta. Mitä jos kukaan ei olisi auttanut sinua?”

Elsa mietti asiaa. Hänen onnekseen hänellä oli sisko, joka auttoi tekemään tärkeitä päätöksiä. Elsa pohti, oliko Kesän kuningatta-

rella siskoa. Vai pitikö hänen hallita kuningaskuntaansa aivan yksin?

”Puhun Kaille”, Elsa sanoi lopulta. ”Minun pitää varmistaa, että ministerit osaavat huolehtia Arendelistä sillä välin, kun olemme poissa.”

Hän kutsui paikalle Kain, kuninkaallisen hovimestarin, ja selitti suunnitelmansa.

”Ministerit ja minä huolehdimme mielellämme kyläläisistä teidän poissaollessanne”, Kai vakuutti.

Anna katsoi siskoaan suurin, toiveikkain silmin. ”No, mitä sanot, Elsa?” hän kysyi.

”Autan mielelläni muita”, Elsa vastasi hiljaa.

”Tietenkin! Siksi oletkin niin mahtava kuningatar”, Anna sanoi. ”Sitä paitsi, yhdessä pystymme mihin tahansa.”

Elsa hymyili. Anna oli oikeassa.

”Kai, valmistele laiva”, Elsa käski. ”Purjehdimme pelastamaan Eldoran ja autamme Kesän kuningatarta.”

Kai kumarsi. ”Teen sen heti, Teidän korkeutenne.”

Anna kiljahti innosta.

Seuraavien päivien ajan koko Arendel auttoi Annaa ja Elsaa valmistautumaan pitkälle matkalle. Sisäköt avustivat vaatteiden pakkaamisessa. Kyläläiset lahjoittivat Annalle ja Elsalle matkaevääksi leipää, lihaa ja kakkusia. Juuri kun siskokset olivat lähdössä satamaan, Olaf säntäsi Elsan huoneeseen.

”Pääsenkö mukaan?” hän kysyi. ”Rakastan kesää!”

Anna hihitti. Elsa taputti hellästi Olafin päälakea. ”Totta kai”, hän sanoi. ”Saat tulla mukaan.”

Luku 2

Arendelin satama oli täynnä väkeä. Elsasta vaikutti siltä kuin kaikki kylän asukkaat olisivat saapuneet toivottamaan hänelle ja hänen siskolleen hyvää matkaa. Naiset huiskuttivat nenäliinojaan ilmassa. Miehet nostivat lapset harteilleen. Joukko merimiehiä kantoi kirstun toisensa jälkeen laivan maihinnoususillalle ja lastasivat kyytiin kaiken, mitä Elsa ja Anna tarvitsisivat matkallaan.

Elsa ja Anna kävelivät käsi kädessä väkijoukon läpi. Elsa ei voinut olla hymyilemättä. Hän ei malttanut odottaa matkaa Eldoraan. Hän toivoi ystäväystyvänsä Kesän kuningattaren kanssa.

Kun siskokset saapuivat laivan luo, Elsa kääntyi kyläläisten puoleen. Hän oli valmistellut lyhyen puheen. Hän tahtoi kiittää kaikkia ystävällisyydestä ja avusta. Hän aikoi myös vakuuttaa, ettei viipyisi pitkään matkallaan. Juuri kun Elsa oli aikeissa puhua, joku nykäisi hänen hihaansa.

Se oli Anna. Hän näytti huolestuneelta.

”Mikä hätänä?” Elsa kysyi. ”Jännittääkö laivamatka sinua?”

Anna pudisti päätään. ”Ei. Tajusin juuri, kuinka ikävä minulle tulee Kristoffia ja Sveniä.”

Disney FROZEN

Suosikkisarukset selvittävät helteisen mysteerin!

Seikkailu kutsuu Annaa, Elsaa ja heidän ystäviään, kun lumiukko Olaf kuulee jäänkerääjiltä jännittäviä uutisia! Kaukaisessa maassa asuu kuningatar, jolla on samanlaisia taikavoimia kuin Elsalla, mutta jään ja lumen sijaan kuningatar hallitseekin tulta ja aurinkoa. Lumiukon mielestä ajatus ikuisesta kesästä kuulostaa ihanalta, mutta Anna ja Elsa arvelevat, että kuningatar tarvitsee apua taikavoimiensa hallitsemiseksi. Olipa niin tai näin, ystäväysten on pakattava tavaransa ja lähdettävä kiireesti matkaan!

Helppolukuinen romaani on täynnä hyviä tekoja ja satumaista taikaa!

9789520454838